

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/13/2012
Identifikačné číslo spisu:	4011200802
Dátum vydania rozhodnutia:	03.04.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:4011200802.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MIKRON SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Nitrianska 13, Nové Zámky, zastúpený: Advokátska spoločnosť s.r.o., so sídlom Podzámska 32, Nové Zámky, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/224/13476-68799/2011/992128-r zo dňa 30.06.2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/170/2011-38 zo dňa 31.01.2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/170/2011-38 zo dňa 31. januára 2012 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/224/13476-68799/2011/992128-r zo dňa 30.06.2011 z dôvodu, že žaloba bola podaná oneskorene. Zmeškanie lehoty na podanie žaloby nemožno odpustiť, lebo je upravená v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a použitie § 246c ods. 1 O.s.p. je v tomto prípade vylúčené. Krajský súd preto nemohol prihliadnuť na požiadavku žalobcu o odpustení zmeškania lehoty podľa § 58 O.s.p. (prvá časť O.s.p.).

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie. Žalobca sa domnieva, že boli porušené jeho práva na súdnu ochranu a bol mu zamedzený prístup k možnosti domáhať sa v súdnom konaní nápravy nezákonného rozhodnutia, keď súdu preukázal, že nie z vlastnej viny, ale z objektívnych dôvodov žalobu v zákonnej lehote podať nevedel. Súdu predložil doklady preukazujúce skutočnosť, že jeho zdravotný stav mu neumožňoval nielen osobne ako štatutárnemu zástupcovi žalobcu zabezpečiť riešenie právneho problému, ale ani kontaktovať sa so svojimi zamestnancami, ktorí by mu v tomto smere pomôcť mohli, a to hlavne pre akútne bolestivé prejavy ochorenia, pre ktoré bol uznaný práceneschopný. Žalobca má za to, že boli splnené podmienky na odpustenie zmeškanej lehoty a navrhol, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/170/2011-38 zo dňa 31.01.2012

zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobca podal návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby podľa § 58 O.s.p., pretože bol vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Dôvodom zmeškania lehoty bolo, že konateľ žalobcu bol práceneschopný, jeho zdravotný stav sa aj počas PN priebežne komplikoval, bol spojený s teplotami a aj s bolesťami, nemal vychádzky a musel dodržiavať liečebný režim. Pre vážne zdravotné problémy konateľa nebol žalobca spôsobilý žalobu podať, nevedel ani požiadať o poskytnutie právnej pomoci, pretože bol pre akútny zlý zdravotný stav nemobilný a nevedel urobiť ani úkony, ktoré by smerovali k zhromaždeniu podkladov pre podanie žaloby. Skutočnosti uvedené v návrhu preukázal potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti.

Žalobca spolu s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty podal žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia okrem iných aj rozhodnutia žalovaného č. I/224/13476-68799/2011/992128-r zo dňa 30.06.2011, ktorým podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Nové Zámky č. 631/230/70190/10/Mt zo dňa 13.12.2010, ktorým bol žalobcovi podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2001 v sume 1 455,78 €.

Práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava), ktorého súčasťou je aj právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 ústavy, sa možno domáhať iba zákonom ustanoveným postupom a v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy len v medziach zákonov, ktorými sa tento čl. 46 ústavy vykonáva. V súlade s čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Takýmto procesnoprávnym predpisom upravujúcim postup v správnom súdnictve je Občiansky súdny poriadok, upravujúci napr. procesné podmienky, náležitosti žaloby, lehotu pre jej podanie.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

V prejednáwanej veci ide o konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Správne súdnictvo), konkrétne podľa druhej hlavy piatej časti (Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov), ktoré je upravené v § 247 až § 250k O.s.p. Ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. umožňuje, aby sa na konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku primerane aplikovali aj ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku, avšak iba za predpokladu, že určitá otázka nie je priamo upravená v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Do okruhu otázok priamo neupravených v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku spadá otázka odpustenia zmeškania lehoty, avšak z dôvodu ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p. jednoznačne vyplýva, že v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zmeškanie lehoty na podanie žaloby je vylúčené.

Z administratívneho spisu vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. I/224/13476-68799/2011/992128-r zo dňa 30.06.2011 bolo doručené zástupcovi žalobcu v daňovom konaní dňa 18.07.2011. Koniec lehoty na podanie žaloby pripadol na nedeľu 18.09.2011, preto posledným dňom tejto lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň pondelok 19.09.2011 (§ 57 ods. 2 O.s.p.). Žalobca podal žalobu na poštovú prepravu až dňa 06.10.2011, teda po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby. Vzhľadom k tomu, že zástupca žalobcu prevzal napadnuté rozhodnutie žalovaného dňa 18.07.2011 a konateľ žalobcu sa stal práceneschopným až dňa 05.09.2011, mal žalobca dostatok času na podanie žaloby v zákonnej dvojmesačnej lehote. Uvedená lehota je štyrikrát dlhšia ako všeobecná 15 dňová odvolacia lehota v občianskom súdnom konaní. Žalobca prevažnú časť lehoty nechal márne uplynúť. Ustanovenie § 250b ods. 1 druhá veta O.s.p. je explicitné a jednoznačné. Spresňovať jeho význam ústavne konformným výkladom podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR v danom prípade nebolo právne možné bez zásahu do jeho podstaty. Žalobca v konaní netvrdil ani rozpor ustanovenia § 250b ods. 1 druhá veta O.s.p. s Ústavou SR. Najvyšší súd preto návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. nepodal.

Zmeškanie lehoty na podanie žaloby v správnom súdnictve má za následok zastavenie konania bez meritórneho rozhodnutia, keďže jednou z procesných podmienok konania v správnom súdnictve je aj včasnosť podania žaloby a nedostatok tejto podmienky je neodstrániteľný. Žalobca podal žalobu po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty od doručenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, preto krajský súd postupoval správne, keď konanie o žalobe podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/170/2011-38 zo dňa 31.01.2012 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.